

عنوان مقاله:

شناخت جایگاه اسناد هویتی در فقه و حقوق ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مطالعات میان رشته علوم انسانی و اسلامی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سمیرا جعفری ولی آباد - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران

سیدباقر سیدی بنابی - استادیار گروه حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران

خلاصه مقاله:

اسناد هویتی از بعد ایجاد حقوق و تکالیف متقابل برای اتباع و دولت ها من جمله حقوق و تکالیف اقتصادی، اجتماعی و غیره در برگیرنده آثار حقوقی بسیاری است. هدف این تحقیق بررسی اسناد هویتی در فقه اسلامی و حقوق ایران می باشد که به روش مطالعات کتابخانه ای انجام یافته است. با توجه به اینکه امروزه اسناد هویتی مشخصات فیزیکی و اعتباری اشخاص را معین می کند و از مباحث قابل توجه و جدی است، لذا آشنایی با این اسناد و ارجحیت و جایگاه آن در فقه و حقوق امری ضروری می باشد. نتایج حاصل از تحقیق نشان داد که اسناد هویتی جایگاه اساسی جهت شناخت هویت اشخاص و اثبات ادله دعوی در فقه اسلامی و حقوق ایران دارد، در فقه اسلامی نیز از ارجحیت بیشتری برخوردار است. همچنین سند و اسناد هویتی (شناسنامه، گذرنامه و...) در حقوق اسلامی به منظور شناخت هویت اشخاص و اثبات ادله دعوی جایگاه ویژه ای دارد، بطوری که مهمترین کارکرد سند شناسنامه، اثبات هویت فرد میباشد.

کلمات کلیدی:

سند، اسناد هویتی، جایگاه اسناد هویتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1000962>

